

1915, el meu pare, que era funcionari del «CUERPO TECNICO DE CORREOS», va ésser nomenat administrador de l'Estafeta de Granollers; per aquest motiu el matrimoni Escobar es va traslladar a la ciutat de Granollers, juntament amb els seus tres fills, en Josep, en Manuel i Na. Teresa.

—*Quins estudis va fer?*

—Fins l'any 1917, o sigui fins a l'edat de 9 anys, vaig anar a l'Escola de la Unió Lliberal, després vaig passar a l'escola de segona ensenyança on vaig fer el batxillerat, fins l'any 1920 que vaig haver de deixar d'estudiar per dificultats econòmiques.

—*I quina era la seva assignatura preferida?*

—La meva assignatura preferida era el DIBUIX.

—*Havent deixat l'estudi pel motiu expressat, què va fer?*

—Als 12 anys vaig començar a «treballar» en la representació de «La Tabacalera» un dia a la setmana. El meu treball consistia en ajudar a fer la «SACA» als estrangers i a la tarda feia unes sumes llarguíssimes de les «SAQUES» entregades al matí. No cal dir que allà vaig aprendre el vici de fumar.

També vull fer constar que guanyava 1 DURO al mes. De tant fer «sumes» vaig agafar una tal mania a les sumes, ja que aleshores no hi havia les calculadores que hi ha ara, i s'havien de fer comptant, que al cap d'un any (o sigui als 13 anys) em vaig col·locar de dependent a la farmàcia del Sr. Xifré.

—*I quina feina feia a la farmàcia?*

—Feia de tot, escombrar, netejar vidres, portar «recados», ajudar a preparar «gomores», manejar el morter i fer el CORDIALÉ, etc. etc.

Als 14 anys, entro a treballar a TELEGRAFS, com a Repartidor i al mateix temps em preparava per les oposicions al «CUERPO TECNICO DE CORREOS», les quals varen ser l'any 1926, i vaig obtenir una plaça, essent destinat a l'Administració Provincial de Barcelona. No havia passat molt temps i vaig sol·licitar i aconseguir el trasllat a l'Estafeta de Granollers, com a INTERVENTOR. Pel meu pare va ésser una alegria molt gran.

—*I com va succeir que vingués a parar a Santa Eulàlia?*

—Un dia, passejant per Granollers, vaig veure una noia, i es va produir el que se'n diu el «flechazo» i vaig dir-me interiorment «m'agrada aquesta xicota». Fent pesquises vaig saber que la seva germana Antònia, tenia un taller de «modistes» a Granollers, i vivien a Can Tabaquet de La Serra de Santa Eulàlia de Ronçana. Això era poc abans de la festa major, i el cotxe del Joanet feia viatges de Santa Eulàlia a Granollers i viceversa. Aquesta noia, Dolores Roura i Barbany, va ésser al cap d'un temps la meva esposa.